UNIVERZITET U BEOGRADU MATEMATIČKI FAKULTET

Ognjen Ž. Plavšić

ALAT ZA STATIČKU ANALIZU I PREDLAGANJE IZMENA U C++ KODU

master rad

Naslov master rada: Alat za statičku analizu i predlaganje izmena u C++ kodu

Rezime: Standardi za pravilno pisanje C++ koda sve su zastupljeniji u industrijama koje razvijaju sisteme sa ugrađenim računarom (eng. embedded systems) i druge sisteme sa kritičnom sigurnošću. Standard AUTOSAR C++14 jedan je od vodećih standarda ovog tipa. Primarno se koristi u automobilskoj industriji, odnosno za razvoj softvera za automobile. Široka upotreba ovih standarda izrodila je potrebu za alatima za statičku analizu koji bi automatizovali proces provere da li je kôd napisan u skladu sa standardom. Kompajlerska infrastruktura LLVM pruža podršku za jednostavno razvijanje kvalitetnih alata ovog tipa. Cilj ovog rada je implementacija alata za statičku analizu AutoFix koji proverava da li je kôd napisan u skladu sa podskupom pravila koja se odnose na deklaracije u okviru standarda AUTOSAR C++14. Alat ispisuje upozorenja za delove koda koji nisu u skladu sa nekim od pravila i predlaže izmene tog koda.

Ključne reči: verifikacija softvera, statička analiza programa, programski jezik C++, standardi kodiranja, AUTOSAR, kompajleri, LLVM, Clang

Sadržaj

1	Uv	pd	1
2	Standard kodiranja AUTOSAR C++14		3
	2.1	Programski jezik C++	3
	2.2	Klasifikacija pravila	5
3	Statička analiza u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM		10
	3.1	LLVM i Clang	11
	3.2	Biblioteka clangAST	12
	3.3	AST uparivači	17
	3.4	Interfejsi za akcije nad prednjim delom kompajlera	20
	3.5	Biblioteke za kreiranje alata	24
4	Alat Autofix		3 0
	4.1	Korišćenje alata	30
	4.2	Opis implementiranih pravila	31
	4.3	Opis implementacije	38
5	5 Zaključak		42
Li	Literatura		

Glava 1

Uvod

Softver je neizostavni deo modernog sveta. U zavisnosti od primene softvera i konteksta u kome se koristi, kvalitet softvera može da igra manju ili veću ulogu. Na primer, greške u video igri imaće za posledicu samo nezadovoljstvo korisnika, dok greške u softveru za kontrolisanje kočnica automobila mogu imati fatalne posledice. Iz ovog razloga određene industrije ulažu dodatni napor kako bi se uverile u kvalitet softvera i kako bi smanjili mogućnost pojave greške.

Način da se smanji mogućnost pojave greške u kodu jeste definisanje strogog pravila kodiranja u izabranom programskom jeziku. Jedan takav standard za programski jezik C++14 (jezik C++ iz verzije standarda za 2014. godinu) predstavlja standard kodiranja AUTOSAR C++14. Ovaj standard primarno se primenjuje u automobilskoj industriji.

S obzirom da industrije koje primenjuju ovaj standard često koriste jako kompleksne softvere, potrebno je automatizovati proces provere da li je kôd napisan u skladu sa standardom. U ovu svrhu koriste se alati za statičku analizu koda. Alati za statičku analizu proveravaju ispravnost programa bez njegovog izvršavanja. Ovakvi alati se mogu implementirati na više načina. Jednostavniji alati koriste informacije dobijene tokom kompilacije programa da utvrde da li kôd sadrži grešku. Napredniji alati za statičku analizu vrše i simboličko izvršavanje programa, odnosno koriste različite tehnike kojima simuliraju izvršavanje programa, bez njegovog pokretanja.

Kompajlerska infrastruktura LLVM omogućava izradu alata za statičku analizu. Ova infrastruktura sadrži niz biblioteka koje omogućavaju analizu informacija dobijenih tokom kompilacije, ali sadrži i biblioteke koje omogućavaju izradu samostalnih alata. Cilj ovog rada je implementacija alata za statičku analizu *AutoFix*.

AutoFix proverava da li je kôd napisan u skladu sa podskupom pravila iz standar-da AUTOSAR C++14 koja se odnose na deklaracije u programskom jeziku C++14. Ukoliko kôd nije napisan u skladu sa nekim od tih pravila, alat prijavljuje upozorenje zajedno sa predlogom izmene koda.

U glavi 2 opisan je programski jezik C++ i standard kodiranja AUTOSAR C++14. Opisana je klasifikacija pravila u okviru standarda i navedeni su primeri pravila koja pripadaju svakoj od grupa u okviru klasifikacije. U glavi 3 opisani su delovi kompajlerske strukture LLVM koji su korišćeni za izradu alata *AutoFix*. U glavi 4 opisana je implementacija alata *AutoFix* i način upotrebe alata. Takođe, opisano je i svako od pravila iz standarda AUTOSAR C++14 koje alat podržava. U zaključku iznet je osvrt na ceo rad i predložen je dalji tok razvoja alata *AutoFix*.

Glava 2

Standard kodiranja AUTOSAR C++14

AUTomotive Open System ARchitecture (AUTOSAR) je međunarodna organizacija proizvođača vozila, dobavljača, pružaoca usluga i kompanija iz automobilske industrije i industrija elektronike, poluprovodnika i softvera [12]. Cilj organizacije je da stvori i uspostavi otvorenu i standardizovanu softversku arhitekturu za automobilske elektronske upravljačke jedinice (eng. Electronic Control Units, skraćeno ECU). Radi ostvarenja pomenutih ciljeva AUTOSAR definiše, između ostalog, pravila kodiranja u programskom jeziku C++14 za sisteme sa kritičnom sigurnošću. Glavni sektor primene standarda kodiranja AUTOSAR C++14 je automobilska industrija, međutim ovaj standard može biti primenjen i na druge aplikacije za sisteme sa ugrađenim računarom. Ovaj standard predstavlja nadogradnju standarda MISRA C++:2008 [11].

2.1 Programski jezik C++

C++ je programski jezik opšte namene. Kreirao ga je danski softverski inženjer Bjarne Stroustrup kao ekstenziju programskog jezika C. U trenutku kreiranja, osnovno proširenje u odnosu na programski jezik C bilo je mogućnost kreiranja korisnički definisanih tipova, odnosno klasa. C++ pripada grupi objektno orijentisanih jezika.

Dizajn programskog jezika C++

Programski jezik C++ zadržava osnovne ideje i koncepte jezika C. Takođe, jezik pruža sintaksu koja omogućava direktan i koncizan pristup problemu koji rešava. U svrhu toga, C++ pruža:

- Direktna preslikavanja ugrađenih operacija i tipova na hardver kako bi obezbedio efikasno korišćenje memorije i efikasne operacije niskog nivoa (eng. low-level operations).
- Priuštive (u smislu računarskih resursa) i fleksibilne mehanizme apstrakcija za podršku korisnički definisanih tipova koji se mogu koristiti sa istom sintaksom, u istom obimu i sa istim performansama kao ugrađeni tipovi.

Dizajn jezika C++ je fokusiran na tehnike programiranja koje se bave osnovnim pojmovima računarstva kao što su memorija, mutabilnost, apstrakcija, upravljanje računarskim resursima, izražavanje algoritama, rukovanje greškama i modularnost. Jezik je dizajniran sa ciljem da što više olakša sistemsko programiranje, odnosno pisanje programa koji direktno koriste hardverske resurse i kod kojih su ovi resursi u velikoj meri ograničeni [14].

Standard C++14

Programski jezik C++ je standardizovan. U okviru međunarodne organizacije za standardizaciju (eng. International Standard Organization, skraćeno ISO), standard za programski jezik C++ propisuje radna grupa poznata kao JTC1/SC22/WG21 [8]. Do sada je objavljeno šest revizija C++ standarda i trenutno se radi na reviziji C++23.

Standard C++14 predstavlja proširenje standarda C++11 uglavnom manjim poboljšanjima i ispravljanjem grešaka iz standarda C++11. Standard C++11 sa druge strane uveo je velike izmene u odnosu na prethodnu reviziju standarda, C++03.

Standardi C++11/14 uveli su većinu fundamentalnih koncepta onog što se danas smatra modernim jezikom C++. Ovde spadaju desne reference, "move" semantika i savršeno prosleđivanje, pametni pokazivači, lambda funkcije, dedukcija tipova ali i mnogi drugi koncepti.

2.2 Klasifikacija pravila

Standard AUTOSAR C++14 definiše 342 pravila kodiranja u programskom jeziku C++14. Od toga je:

- 154 pravila prisvojeno bez modifikacija iz standarda MISRA C++:2008,
- 131 pravila prisvojeno iz drugih C++ standarda,
- 57 pravila je zasnovano na istraživanju, literaturi ili je preuzeto iz drugih resursa.

Pravila su klasifikovana po nivou obaveze, mogućnosti ispitivanja saglasnosti koda sa pravilom korišćenjem algoritama statičke analize i cilju korišćenja.

Klasifikacija po nivou obaveze

Klasifikacija po nivou obaveze deli pravila na obavezna i preporučena. Obavezna pravila predstavljaju neophodne zahteve koje C++ kôd mora ispuniti kako bi bio u saglasnosti sa standardom. U slučaju kada ovo nije moguće, formalna odstupanja moraju biti prijavljena. Preporučena pravila predstavljaju zahteve koje C++ kôd treba da ispuni kad god je to moguće. Međutim, ovi zahtevi nisu obavezni. Pravila sa ovim nivoom obaveze ne treba smatrati savetom ili sugestijom koja može biti ignorisana već ih treba pratiti uvek kada je to praktično izvodljivo. Za ova pravila ne moraju biti prijavljena formalna odstupanja.

Klasifikacija po primenjivosti statičke analize

Klasifikacija po primenjivosti statičke analize deli pravila na:

- 1. automatizovana
- 2. delimično automatizovana
- 3. neautomatizovana

Automatizovana su ona pravila kod kojih se ispitivanje saglasnosti koda može u potpunosti automatizovati algoritmima statičke analize. Kod delimično automatizovanih pravila se ispitivanje saglasnosti koda može samo delimilčno automatizovati, na primer, korišćenjem neke heuristike ili pokrivanjem određenog broja

slučajeva upotrebe i služi kao dopuna pregleda koda. Za neautomatizovana pravila statička analiza ne pruža razumnu podršku. Za ispitivanje saglasnosti koda sa neautomatizovanim pravilima koriste se druga sredstva, kao što je recimo pregled koda.

Većina pravila iz standarda AUTOSAR C++14 spadaju u automatizovana pravila. Alati za statičku analizu koda koji tvrde da podržavaju standard AUTOSAR C++14 moraju u potpunosti obezbediti podršku za sva automatizovana pravila i delimičnu podršku, u meri u kojoj je to moguće, za pravila koja se ne mogu u potpunosti ispitati algoritmima statičke analize [11].

Primenjivost statičke analize na proveru saglasnosti koda sa određenim pravilom u velikoj meri zasniva se na teorijskoj klasifikaciji problema na odlučive i neodlučive probleme. Ukoliko se pravilo zasniva na neodlučivom problemu možemo sa sigurnošću reći da alati za statičku analizu nisu u mogućnosti da u potpunosti ispitaju saglasnost koda sa ovim pravilom. Pravilo će biti klasifikovano kao parcijalno automatizovano ili neautomatizovano ukoliko detektovanje kršenja pravila obuhvata određivanje vrednosti koju promenljiva sadrži u fazi izvršavanja ili da li izvršavanje doseže određeni deo programa.

Primer parcijalno automatizovanog pravila je:

M5-8-1 (obvezno, implementaciono, parcijalno automatizovano) Desni operand šift operacije treba biti manji za broj između nula i jedan od bitske širine tipa levog operanda.

Pravilo nije moguće u potpunosti automatizovati jer je potrebno poznavati vrednost desnog operanda, što u opštem slučaju nije moguće precizno zaključiti. Primer ovakvog koda prikazan je na listingu 2.1.

Listing 2.1: Kôd za koji statička analiza u opštem slučaju ne može da dâ precizne rezultate.

```
#include <iostream>
#include <cstdint>
#include <cstdlib>

int main(){
```

```
6  int8_t u8a = rand() % 100;
7  u8a = (uint8_t) ( u8a << rand() % 10);
8 }</pre>
```

Međitim, ukoliko je desni operand konstanta ili promenljiva konstantnog izraza (ključna reč constexpr), alat za statičku analizu može da proveri vrednost ove promenljive (s obzirom da su ove vrednosti poznate tokom kompilacije), a samim tim i ispitati saglasnost koda sa ovim pravilom. Primer ovakvog koda prikazan je na listingu 2.2.

Listing 2.2: Kôd čija se ispravnost jednostavno može utvrditi statičkom analizom.

```
#include <iostream>
#include <cstdint>
#include <cstdlib>

int main(){
   int8_t u8a = rand() % 100;
   u8a = (uint8_t) ( u8a << 7);
}</pre>
```

Napredniji alati za statičku analizu koji podržavaju simboličko izvršavanje programa (npr. *Clang Static Analyzer* [3]) mogu pokriti i znatno kompleksnije slučajeve od slučaja prikazanog na listingu 2.2.

Ukoliko su pravila koja se odnose na implementaciju C++ projekta, odnosno na C++ konstrukte i semantiku programa, dovoljno kompleksna, može se desiti da u potpunosti nije moguće koristiti alate za statičku analizu. Ovo uglavnom znači da je broj slučajeva upotrebe koji algoritmi iz statičkih alata mogu pokriti, zanemarljiv. Međutim, određeni broj pravila koja su klasifikovana kao neautomatizovana odnose se na aspekte koda koji zavise od samog projekta u okviru kog je kôd napisan, stoga je nemoguće koristiti algoritme statičke analize. Primer ovakvog pravila je:

```
Pravilo A1-4-2 (obvezno, implementaciono, neautomatizovano)
Kôd treba da poštuje zadate granice metrika koda.
```

Kako bi se odredilo da li je kôd napisan u skladu sa ovim pravilom potrebno je poznavati koje metrike koda se koriste u okviru projekta i granice definisane za te metrike. S obzirom da je ovo specifično za sam projekat, mogu se koristiti interni alati za statičku analizu koda u kombinaciji sa manuelnim pregledom koda.

Klasifikacija pravila prema cilju primene

Klasifikacija pravila prema cilju primene (slučaju upotrebe) deli pravila na:

- 1. implementaciona,
- 2. verifikaciona,
- 3. pravila za alate,
- 4. infrastrukturna.

Implementaciona pravila se odnose na implementaciju projekta odnosno na kôd, arhitekturu i dizajn. Primer implementacionog pravila:

Pravilo A2-9-1 (obvezno, implementaciono, automatizovano)

Ime heder fajla mora biti identično imenu tipa deklarisanog u njemu ukoliko deklariše tip.

Verifikaciona pravila odnose se na proces verifikacije koji uključuje pregled koda, analizu i testiranje. Primer verifikacionog pravila:

Pravilo A15-0-6 (obvezno, verifikaciono, neautomatizovano)

Analiza treba biti izvršena kako bi se detektovalo loše rukovanje izuzecima.

Treba analizirati sledeće slučajeve lošeg rukovanja izuzecima:

- (a) Najgore vreme izvršavanja ne postoji ili se ne može utvrditi,
- (b) Stek nije korektno raspakovan,
- (c) Izuzetak nije bačen, drugačiji izuzetak je bačen, aktivirana je pogrešna "catch" naredba,
- (d) Memorija nije dostupna tokom rukovanja izuzecima.

Pravila za alate odnose se na softverske alate kao što su pretprocesor, kompajler, linker i biblioteke kompajlera. Infrastrukturna pravila odnose se na operativni sistem i hardver [11]. Primer pravila za alate koje je ujedno i infrastrukturno pravilo:

GLAVA 2. STANDARD KODIRANJA AUTOSAR C++14

Pravilo A0-4-1 (obvezno, pravilo za infrastrukturu/alate, neautomatizovano)

Implementacija brojeva u pokretnom zarezu treba da bude u skladu sa standardom IEEE 754.

Glava 3

Statička analiza u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM

U ovom poglavlju opisane su biblioteke i klase kompajlerske infrastrukture LLVM koje su korišćene za implementaciju alata za statičku analizu *AutoFix*. Biblioteke su opisivane ukoliko su u celosti bitne za implementaciju. Ukoliko nisu bitne u celosti, opisivane su samo klase tih biblioteka koje implementiraju funkcionalnosti koje alat koristi. Za bazne apstraktne klase u daljem tekstu koristi se termin *interfejs*.

S obzirom da se alat *AutoFix* zasniva na analizi apstraktnog sintaksnog stabla, u ovom poglavlju opisana je biblioteka clangAST koja implementira osnovne strukture i algoritme za konstrukciju stabla i njegov obilazak. U okviru ove biblioteke posebno je objašnjen interfejs RecursiveASTVisitor koji omogućava obilazak stabla. Opisana je i biblioteka LibASTMatchers koja implementira jezik specijalne namene (eng. *domain specific language*) kojim se mogu pronaći i obraditi specifične sintaksne strukture iz apstraktnog sintaksnog stabla.

Interfejsi ASTConsumer i FrontendAction omogućavaju interakciju alata sa prednjim delom kompajlera. Alat AutoFix ih koristi u kontekstu kreiranja i izvršavanja akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom.

Za kreiranje alata *AutoFix* korišćena je i biblioteka LibTooling koja u okviru infrastrukture LLVM omogućava kreiranje samostalnih alata. Pored ove biblioteke podršku za kreiranje alata pružaju i biblioteke LibClang i ClangPlugins. U okviru ovog poglavlja diskutovane su prednosti i mane upotrebe ovih biblioteka

kao i razlozi zbog kojih je biblioteka LibTooling izabrana za implementaciju alata AutoFix.

3.1 LLVM i Clang

Kompajlerska infrastruktura LLVM predstavlja kolekciju modularnih i ponovo iskoristivih kompajlerskih tehnologija i alata. Ova kompajlerska infrastruktura započeta je kao instraživački projekat Krisa Latnera (eng. Chris Lattner) i Vikrama Advea (eng. Vikram Adve) na Univerzitetu Ilinois 2000. godine. Dizajn LLVM-a omogućava jednostavno dodavanje podrške za kompilaciju za specifičnu arhitekturu hardvera. Kompajlerska infrastruktura ugrubo je podeljena na tri dela: prednji (eng. frontend), srednji (eng. middle-end) i zadnji (eng. backend).

- 1. Prednji deo LLVM-a prevodi izvorni kôd podržanih jezika u LLVM međukod. U ovu fazu spadaju leksička, sintaksna i semantička analiza izvornog koda, kreiranje apstraktnog sintaksnog stabla (eng. abstract syntax tree (AST)) i generisanje LLVM međukoda (eng. intermediate representation (IR)) koristeći informacije iz apstraktnog sintaksnog stabla.
- 2. Srednji deo kompajlera vrši niz optimizacija nad instrukcijama LLVM međukoda. LLVM međukod predstavlja apstrakciju asemblera koja je nezavnisna od arhitekture hardvera. LLVM međukod zasnovan je na svojstvu jedinstvenog statičkog dodeljivanja vrednosti (eng. static single assignment, skraćeno ssa), strogo je tipiziran, fleksibilan i omogućava jednostavnu reprezentaciju svih jezika visokog nivoa (eng. high-level languages).
- 3. Zadnji deo kompajlera vrši mašinski zavisne optimizacije koda i generiše mašinski kôd za ciljnu arhitekturu.

Clang predstavlja prednji deo (eng. frontend) kompajlerske infrastrukture LLVM za familiju jezika u čijoj se osnovi nalazi programski jezik C (C, C++, Objective C/C++, OpenCL ...). Pored optimizacija i efikasnog generisanja LLVM međukoda, Clang odlikuje i ekspresivnost dijagnostike odnosno kvalitet poruka upozorenja i grešaka prijavljenih za izvorni kôd. Clang se sastoji od više biblioteka od kojih su najznačajnije nabrojane u nastavku.

Biblioteka clangLex sadrži nekoliko usko povezanih klasa koje implementiraju pretprocesiranje i leksičku analizu izvornog koda. Najvažnije klase u okviru

ove biblioteke su Lexer i Preprocessor. Preprocessor pruža mogućnost uslovne kompilacije, uključivanja datoteka zaglavlja i proširenja makroa. Lexer kreira niz tokena od izvornog koda.

Biblioteka clangParse obrađuje niz tokena dobijenih leksičkom analizom i od njih kreira čvorove apstraktnog sintaksnog stabla. Ova biblioteka koristi funkcionalnosti biblioteke clangSema kako bi ispitala semantičku validnost sintaksnih konstrukta (niza tokena) od kojih kreira čvorove apstraktnog sintaksnog stabla. Parser kompajlera *Clang* je implementiran kao parser rekurzivnog spuštanja (eng. recursive-descent parser), odnosno analizira izvorni kôd od vrha ka dnu nizom rekurzivnih funkcija [13].

Biblioteka clangAST implementira algoritme i strukture podataka koje parser koristi za izgradnju apstraktnog sintaksnog stabla. Specifična je po strukturi čvorova koji podsećaju na izvorni C++ kôd što je čini pogodnom za kreiranje alata za refaktorisanje koda i statičku analizu. S obzirom da se ova biblioteka koristi u okviru alata AutoFix, opisana je detaljnije u poglavlju 3.2.

Biblioteka clangSema vrši semantičku analizu programa tokom parsiranja. Usko je povezana sa bibliotekama clangParse i clangAST.

Biblioteka clangCodeGen dobija AST kao ulaz i od njega generiše LLVM međukod.

3.2 Biblioteka clangAST

U računarstvu, **apstraktno sintaksno stablo**, ili samo **sintaksno stablo**, je drvoidna reprezentacija apstraktne sintaktičke strukture izvornog koda napisanog u programskom jeziku. Svaki čvor stabla predstavlja konstrukt koji se pojavljuje u izvornom kodu. Sintaksa je apstraktna u smislu da ne sadrži svaki detalj koji se pojavljuje u sintaksi, ali sadrži sve detalje neophodne za nedvosmislen prikaz izvornog koda.

Ekspresivnost dijagnostike kompajlera *Clang* i jednostavnost kreiranja moćnih alata za statičku analizu u velikoj meri oslanja se na dizajn biblioteke clangAST. Struktura apstraktnog sintaksnog stabla može se jednostavno ispisati na standardni izlaz opcijom komandne linije -ast-dump. Komanda na listingu 3.1 ispisuje na standardni izlaz AST za kôd iz fajla hello.cpp prikazanog na listingu 3.2. Slika

3.1 predstavlja tekstualnu reprezentaciju apstraktnog sintaksnog stabla ispisanu komandom iz listinga 3.1.

Listing 3.1: Komanda za ispisivanje apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera *Clang*.

```
1 $\$ clang -Xclang -ast-dump hello.c
```

Listing 3.2: Kôd čiji je AST prikazan na slici 3.1.

```
int main() {
  int a = 4;
  int b = 5;
  int result = a * b + 8;
}
```

Slika 3.1: Primer reprezentacije apstraktnog sintaksnog stabla generisanog opcijom -ast-dump. AST prikazan na slici prezentuje kôd iz listinga 3.1.

Čvorovi od kojih je izgrađen AST predstavljaju apstrakciju sintaksnih struktura iz samog jezika. Svi čvorovi apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera *Clang* nasleđuju jednu od tri osnovne (bazne) klase:

• Decl

- Stmt
- Type

Ove klase redom opisuju deklaracije, naredbe i tipove iz familije jezika u čijoj se osnovi nalazi jezik C. Na primer, IfStmt klasa opisuje if naredbe jezika i direktno nasleđuje Stmt klasu. Sa druge strane, FunctionDecl i VarDecl klase, koje se koriste za opisivanje deklaracija i definicija funkcija i varijabli, ne nasleđuju dikertno klasu Decl već nasleđuju više njenih podklasa.

AST čvorovi dugog životnog veka (eng. long-lived), kao što su tipovi i deklaracije, čuvaju se u klasi ASTContext. Ova klasa omogućava upotrebu tih čvorova tokom semantičke analize programa. ASTContext takođe čuva referencu na objekat klase SourceManager. Ovo je čini pogodnom i za prikupljanje informacija o lokacijama iz izvornog fajla koje odgovaraju čvorovima iz apstraktnog sintaksnog stabla. Ovakve informacije posebno su korisne za kreiranje preciznih poruka dijagnostike koda.

Klasa Type

Klasa Type igra važnu ulogu u ekspresivnosti dijagnostike kompajlera *Clang*, a samim tim i u kvalitetu alata za statičku analizu. Ova klasa omgućava da poruke upozorenja sadrže precizne informacije o tipovima. Na primer, upozorenja vezana za kôd koji koristi tip std::string, ispisaće baš taj tip u svojim porukama umesto tipa koji std::string predefiniše, a to je std::basic_string<char, std:.. >. Iza ove funkcionalnosti stoji ideja kanonskih tipova.

Svaka instanca klase Type sadrži pokazivač na svoj kanonski tip. Za jednostavne tipove koji nisu definisani korišćenjem typedef naredbe pokazivač na kanonski tip će zapravo pokazivati na sebe. Za tipove čija struktura uključuje typedef naredbu kanonski pokazivač pokazivaće na strukturno ekvivalentan tip bez typedef naredbi. Na primer, kanonski tip tipa int * sa listinga 3.3 biće sam taj tip, dok će kanonski tip za foo * biti int *.

Listing 3.3: Primer kanonskog tipa (int *) i tipa koji nije kanonski (foo *).

```
int *a;
typedef int foo;
foo *b;
```

Ovakav dizajn omogućava semantičkim proverama da donose zaključke direktno o pravom tipu ignorišući typedef naredbe kao i efikasno poređenje strukturne identičnosti tipova.

Klasa Type ne sadrži informacije o kvalifikatorima tipova kao što su const, volatile, restrict itd. Ove informacije enkapsulirane su u klasi QualType koja predstavlja par pokazivača na tip (objekat klase Type) i bitova koji predstavljaju kvalifikatore. Čuvanje kvalifikatora u vidu bitova omogućuje veoma efikasno dohvatanje, dodavanje i brisanje kvalifikatora za tip. Postojanje ove klase smanjuje upotrebu hip memorije time što se ne moraju kreirati duplikati tipova sa različitim kvalifikatorima. Na hipu se alocira jedan tip, a zatim svi kvalifikovani tipovi pokazuju na alocirani tip na hipu sa dodatim kvalifikatorima [10].

AST posetioci

AST posetioci implementiraju mehanizam obilaska apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera *Clang*, odnosno pružaju interfejs za posećivanje svakog čvora u apstraktnom sintaksnom stablu. Funkcionalnost AST posetioca implementirana je u okviru šablonske klase RecursiveASTVisitor<Derived>. Objekat ove klase posećuje svaki čvor apstraktnog sintaksnog stabla obilaskom u dubinu. AST posetilac je svaka potklasa klase RecursiveASTVisitor<Derived>. Klasa RecursiveAST-Visitor<Derived> omogućava obavljanje tri odvojena zadatka:

- 1. Obilazak apstraktnog sintaksnog stabla, odnosno posećivanje svakog čvora.
- 2. Kreiranje kombinacija oblika *(čvor, klasa)*. Ove kombinacije sadržaće sve klase počevši od dinamičkog tipa čvora do klase na vrhu hijerarhije (npr. Stmt, Decl ili Type).
- 3. Za datu kombinaciju *(čvor, klasa)* omogućava pozivanje funkcije koje korisnik može predefinisati kako bi izvršio analizu čvora.

Ova tri zadatka obavljaju tri grupe metoda, redom:

- 1. Metod TraverseDecl(Decl *x) obavlja prvi zadatak. Ovo je ulazna tačka za obilazak apstraktnog sintaksnog stabla sa korenom u čvoru x. Ovaj metod poziva metod
 - TraverseFoo(Foo *x), gde je Foo dinamički tip od *x, koji poziva metod WalkUpFromFoo(x), a zatim rekurzivno posećuje decu čvora x.

Na primer, ukoliko je dinamički tip od *x tip CXXRecordDecl, metod
TraverseDecl(Decl *x)

će pozvati metod
TraverseCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x)
koji će pozvati metod
WalkUpFromCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x).
Metode TraverseStmt(Stmt *x) i TraverseType(QualType x) implementirane su na sličan način.

- 2. Metod WalkUpFromFoo(Foo *x) izvršava drugi zadatak. Ne pokušava odmah da poseti decu čvora x, umesto toga prvo zove WalkUpFromBar(x), gde je Bar direktna nadklasa klase Foo, i tek onda zove VisitFoo(x).
 Na primer, WalkUpFromCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x) poziva WalkUpFromRecordDecl(x) i VisitCXXRecordDecl(x).
- 3. Metod VisitFoo(Foo *x) izvršava treći zadatak.

 Na primer, metod VisitCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x) može biti predefinisan kako bi se analizirao čvor x.

Za ove tri grupe metoda definiše se naredni poredak: Traverse > WalkUpFrom > Visit. Ovaj poredak označava da metod može pozvati samo metode iz svoje grupe metoda ili iz grupe metoda direktno ispod nje. Metoda ne može pozvati metode iz grupe iznad [6]. Na primer, metod WalkUpFrom može pozvati metode iz svoje grupe i grupe Visit ali ne može pozvati metode iz grupe Traverse.

Da bi se izvršila analiza izvornog koda pomoću AST posetioca dovoljno je naslediti klasu RecursiveASTVisitor<Derived> i predefinisati željene Visit metode u okviru nje. Ukoliko je Visit metodama pronađen nepravilan konstrukt izvornog koda može se prijaviti upozorenje. Primer posetioca prikazan je na listingu 3.4.

Listing 3.4: Primer posetioaca koji posećuje sve strukture, unije i klase i ispisuje lokaciju onih čiji naziv je matematika::geometrija::Trougao.

```
class FindNamedClassVisitor : public RecursiveASTVisitor <
    FindNamedClassVisitor > {
    public:
        explicit FindNamedClassVisitor(ASTContext *Context)
        : Context(Context) {}
        bool VisitCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *Declaration) {
```

```
7
       if (Declaration->getQualifiedNameAsString() == "matematika::
8
           geometrija::Trougao") {
9
          FullSourceLoc FullLocation = Context->getFullLoc(Declaration
10
             ->getBeginLoc());
11
          if (FullLocation.isValid())
12
            llvm::outs() << "Nadjena deklaracija na "</pre>
13
                          << FullLocation.getSpellingLineNumber() << ":"
14
                          << FullLocation.getSpellingColumnNumber() << "
15
                              \n";
       }
16
17
       return true;
18
19
20
   private:
21
     ASTContext *Context;
23 || };
```

3.3 AST uparivači

Biblioteka AST uprarivača (eng. LibASTMatchers) implementira jezik specijalne namene za kreiranje predikata nad apstraktnim sintaksnom stablom kompajlera Clang. Ovaj jezik specijalne namene napisan je i može se koristiti u jeziku C++. Ovo omogućava korisnicima da u istom programu pristupe željenom delu stabla i da nad tim čvorovima koriste C++ interfejs za analiziranje raznih atributa, lokacija, i ostalih informacija dostupnih na AST nivou. Izrazi za uparivanje (eng. match expressions) omogućuju uparivanje delova apstraktnog sintaksnog stabla tako što kreiraju i vraćaju uparivače.

Uopšteno, strategija kreiranja uparivača se svodi na sledeće korake:

- 1. Naći baznu klasu AST čvora kog je potrebno upariti.
- 2. Naći u AST Matcher Reference dokumentu [1] uparivač koji ili uparuje željeni čvor ili sužava pretragu.
- 3. Kreirati spoljašnji izraz za uparivanje i proveriti da li radi očekivano.

- 4. Pronaći uparivače koji bi mogli upariti neki unutrašnji čvor iz željenog dela stabla.
- 5. Ponavljati postupak dok uparivanje željenog dela stabla nije završeno.

Na primer, za kreiranje uparivača koji uparuje sve deklaracije enumeratora iz apstraktnog sintaksnog stabla jedinice prevođenja može se koristiti izraz za uparivanje enumDecl(). Ukoliko ne treba analizirati deklaracije iz fajlova zaglavlja (eng. header files), izraz za uparivanje može se proširiti izrazom isExpansionInMainFile(). Izraz

enumDecl(isExpansionInMainFile())

kreiraće uparivač koji će upariti samo deklaracije enumeratora iz glavnog (.cpp) fajla.

Nakon uparivanja, nad uparenim konstruktom uglavnom se vrši dodatna analiza, na primer ispitivanje saglasnosti konstrukta sa pravilom standarda za pravilno pisanje C++ koda. S obzirom da uparivači često predstavljaju kompoziciju više uparivača, zgodno je imati mogućnost adresiranja svakog podrezultata (rezultata svakog od uparivača u kompoziciji) zasebno. Zbog toga, uparivači se mogu "vezati" (eng. binding) za određeni string. Na primer,

enumDecl(isExpansionInMainFile()).bind("A7 2 3 Matcher")

će vezati uparene deklaracije enumeratora za string "A7_2_3_Matcher". Rezultati uparivanja predstavljeni su kao objekti klase MatchResult. Konkretan čvor koji predstavlja rezultat uparivanja za uparivač vezan za string "A7_2_3_Matcher", može se dobiti izrazom

auto ED = Result.Nodes.getNodeAs<clang::EnumDecl>("A7_2_3_Matcher").

Nakon formulisanja izraza za uparivanje kreirani uparivač se treba pokrenuti nad apstraktnim sintaksnom stablom. Ovo se postiže pozivanjem metoda matchAST() klase MatchFinder. Za obilazak koji će izvršiti objekat klase MatchFinder uparivači se registruju zajedno sa objektima koji implementiraju povratni poziv uparivača (eng. match callback). Ovo su objekti klase MatchCallback čiji metod run(const MatchResult &) se poziva nakon svakog uspešnog uparivanja uparivača sa kojim je ovaj povratni poziv registrovan. Za implementaciju specifičnog povratnog poziva treba implementirati klasu koja nasleđuje MatchCallback klasu i predefinisati metod run. U okviru metode run može se vršiti dodatna analiza uparenih čvorova i po potrebi prijavljivati dijagnostika vezana za kôd koji taj rezultat predstavlja.

Na listingu 3.5 prikazan je primer uparivača koji pronalazi sve enumeratore koji nisu deklarisani koristeći specifikator class. Za ove enumeratore prijavljuje se upozoronje zajedno sa predlogom ispravke koda (eng. fixit hint) u okviru funkcije emitWarningWithHintInsertion (linija 20). U svrhu samog prijavljivanja upozorenja funkciji se prosleđuje objekat klase DiagnostcsEngine. Ova klasa zadužena je prijavljivanje dijagnostike u okviru kompajlera Clang. U funkciji matchASTExample kreiraju se uparivač (linija 31) i objekat klase povratnog poziva (linija 33). Nakon toga, uparivač se registruje za obilazak (linija 35) i pokreće nad apstraktnim sintaksnim stablom pomoću objekta klase MatchFinder (linija 37).

Listing 3.5: Primer uparivača koji pronalazi sve deklaracije enumeratora koji nisu deklarisani koristeći specifikator class. Ovaj primer demonstrira i upotrebu klasa MatchFinder, MatchCallback i MatchResult.

```
1 // Callback class.
   class A7_2_3 : public MatchFinder::MatchCallback {
2
  public:
3
     A7_2_3(ASTContext &ASTCtx) : ASTCtx(ASTCtx) {}
     virtual void run(const MatchFinder::MatchResult &Result);
5
6
7
   private:
     ASTContext &ASTCtx;
8
   };
9
10
   void A7_2_3::run(const MatchFinder::MatchResult &Result) {
11
     if (auto ED = Result.Nodes.getNodeAs<clang::EnumDecl>("
12
        A7_2_3_Matcher")) {
       // Check if declaration contains 'class' tag.
13
       if (!ED->isScopedUsingClassTag()) {
14
         // Create warning string.
15
         std::string msg =
16
              "Enumerations shall be declared as scoped enum classes.";
17
         std::string insStr = "class ";
18
         // Function for emitting warnings with fixit hints using
19
             diagnostics engine.
         emitWarningWithHintInsertion(
20
             ASTCtx.getDiagnostics(), msg, insStr,
21
             ED->getSourceRange().getBegin().getLocWithOffset(5),
22
             ED->getLocation());
23
       }
24
```

```
25
   }
26
27
28
   void matchASTExample(ASTContext *Context){
     MatchFinder Finder;
29
     // Create matcher.
30
     Matcher < Decl> Matcher = enumDecl(isExpansionInMainFile()).bind("
31
         A7_2_3_Matcher");
     // Create callback class.
32
     MatchCallback *Callback = new A7_2_3(Context);
33
     // Register matcher.
34
     Finder.addMatcher(Matcher, Callback);
35
     // Run matcher over AST.
36
     Finder.matchAST(Context);
37
38
```

3.4 Interfejsi za akcije nad prednjim delom kompajlera

Akcije nad prednjim delom kompajlera omogućavaju analizu i upotrebu rezultata i informacija koje pruža prednji deo kompajlera. Ove informacije mogu biti korisne za kreiranje alata za refaktorisanje koda, statičku analizu, prikupljanje statistike, grafičko prezentovanje rezultata kompajlera ali igraju i ključnu ulogu u samoj kompilaciji koda i deo su osnovnog sistema (eng. *pipeline*) u infrastrukturi LLVM-a. Ova funkcionalnost je efikasno i sistematično implementirana u okviru klasa ASTConsumer, ASTFrontendAction i njihovih potklasa.

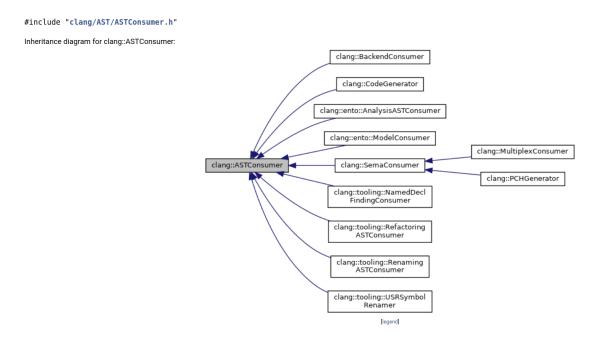
Interfejs ASTConsumer

ASTConsumer je apstraktni interfejs koji omogućava izvršavanje različitih akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom nezavisno od toga kako je AST kreiran. Akcije se mogu izvršavati u različitim fazama tokom kreiranja apstraktnog sintaksnog stabla [7]. Na primer, metod

```
virtual void HandleInlineFunctionDefinition (FunctionDecl *D)
```

biće pozvan svaki put kada se završi kreiranje umetnutih (eng. *inline*) funkcija prilikom kreiranja apstraktnog sintaksnog stabla. ASTConsumer definiše niz sličnih virtuelnih metoda koje mogu biti predefinisane od strane klasa koje nasleđuju ovaj

interfejs. Na slici 3.2 prikazane su klase u okviru *Clang* kompajlera koje nasleđuju klasu ASTConsumer. Klasa CodeGenerator, prikazana na slici, generiše LLVM međukod od apstraktnog sintaksnog stabla i predstavlja jedan od osnovnih delova u infrastrukturi LLVM-a, što demonstrira značaj interfejsa ASTConsumer.

Slika 3.2: Klase koje implementiraju ASTConsumer interfejs.

Ovaj interfejs koristan je i za kreiranje samostalnih alata za statičku analizu koji se baziraju na analizi apstraktnog sintaksnog stabla. U ovu svrhu može se koristiti kombinacija ovog interfejsa sa mehanizmima za obilazak i obradu apstraktnog sintaksnog stabla kao što su AST posetioci i AST uparivači.

Za implementaciju specifične akcije nad apstraktnim sintaksnim stablom dovoljno je implementirati potkasu klase ASTConsumer i u okviru nje predefinisati metod

virtual void HandleTranslationUnit(ASTContext &Ctx).

Ovaj metod biće pozvan nakon što je kreiran AST za jedinicu prevođenja, odnosno u trenutku kada je celokupan AST za jedinicu prevođenja dostupan. U okviru njega, nad asptraktnim sintaksnim stablom, može se pozvati AST uparivač koji će izvršiti obilazak i analizu apstraktnog sintaksnog stabla [4].

Na listingu 3.6 prikazana je implementacije klase AutoFixConsumer. Ova klasa, u okviru alata AutoFix, služi za pokretanje uparivača nad apstraktnim sin-

taksnim stablom. U okviru opisanog metoda HandleTranslationUnit parsiraju se pravila koje je korisnik zadao kao argumente komandne linije (linija 8). Za svako od pravila u petlji (linija 20) se kreira po jedan uparivač (u okviru funkcije matcherFactory) i jedan objekat povratnog poziva (u okviru funkcije printerFactory). Ukoliko je prosleđen string "all", kreiraće se svi uparivači koje alat AutoFix podržava (linija 10). Uparivači i povratni pozivi se zatim registruju za obilazak apstraktnog sintaksnog stabla koji izvršava objekat klase MatchFinder (linija 30). Nakon registrovanja poziva se metod matchAST kojim se registrovani uparivači pokreću nad asptraktnim sintaksnim stablom (linija 37).

Listing 3.6: Implementacija klase AutoFixConsumer u okviru alata AutoFix.

```
class AutoFixConsumer : public clang::ASTConsumer {
   public:
2
3
     explicit AutoFixConsumer(ASTContext *Context, SourceManager &SM)
         : SM(SM) {}
4
     virtual void HandleTranslationUnit(clang::ASTContext &Context) {
5
6
       auto &DE = Context.getDiagnostics();
7
       // Parse rules added as a part of command line option -rules.
8
       SmallSet<std::string, 20> RulesMap = parseComaSeparatedWords(
9
           Rules);
10
       // If string "all" is passed to -rules option, add rule strings
11
       // for all supported rules within Autofix tool.
12
       if (RulesMap.count("all")) {
1.3
         RulesMap.erase("all");
14
         for (const auto &Rule : SupportedRulesVec) {
15
           RulesMap.insert(Rule);
16
         }
17
       }
18
19
       MatchFinder Finder;
20
       std::vector<internal::Matcher<Decl> *> MatcherVec;
21
       std::vector<MatchFinder::MatchCallback *> PrinterVec;
22
       for (const auto &MatcherName : RulesMap) {
23
         // Create matcher from rule string.
24
         internal::Matcher<Decl> *Matcher = matcherFactory(MatcherName
25
             );
         // Create printer (MatcherCallBack object) from rule string.
26
```

```
27
          MatchFinder::MatchCallback *Printer =
              printerFactory(MatcherName, Context, SM);
28
29
30
          MatcherVec.push_back(Matcher);
          PrinterVec.push back(Printer);
31
          // Register matchers.
32
          Finder.addMatcher(*Matcher, Printer);
33
        }
34
35
        // Run matchers over AST for translation unit.
36
        Finder.matchAST(Context);
37
38
        for (auto *Matcher : MatcherVec) {
39
          delete Matcher;
40
        }
41
        for (auto *Printer : PrinterVec) {
42
          delete Printer;
43
        }
44
45
     SourceManager &SM;
46
47 || };
```

Intefejs ASTFrontendAction

FrontendAction je apstraktna klasa za akcije koje mogu biti izvršene od strane prednjeg dela kompajlera (eng. frontend). Klasa FrontendAction ima raznolike upotrebe, odnosno specijalizacije. Primer specijalizacija ove klase su DumpCompiler-OptionsAction koja omogućava ispisivanje opcija koje se mogu zadati kompajleru i PreprocessorFrontendAction koja omogućava izvršavanje akcija vezanih za pretprocesiranje izvornog koda. Međutim, najčesća upotreba ovog interfejsa vezana je za akcije koje se izvršavaju nad apstraktnim sintaksnom stablom. U ovu svrhu koristi se apstarktna klasa ASTFrontendAction koja je direktna potklasa klase FrontendAction.

ASTFrontendAction predefiniše metod executeAction klase FrontendAction. U okviru ove metode pozivaju se funkcije za semantičku analizu i kreiranje apstraktnog sintaksnog stabla. Nad ovim apstraktnim sintaksnim stablom izvršiće se akcije implementirane u ASTConsumer objektu pridruženom ovoj klasi. Na slici 3.3 prikazane su klase u okviru *Clang* kompajlera koje nasleđuju klasu ASTFrontendAction. Slika demonstrira raznolikost upotrebe ovog interfejsa.

Da bi se implementirala specifična akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom, dovoljno je implementirati klasu koja nasleđuje klasu ASTFronendAction i dodeliti joj ASTConsumer objekat koji implementira željenu akciju. Objekat se kreira i dodeljuje predefinisanjem metode

virtual unique_ptr<ASTConsumer> CreateASTConsumer(CompilerInstance &Compiler, StringRef InFile).

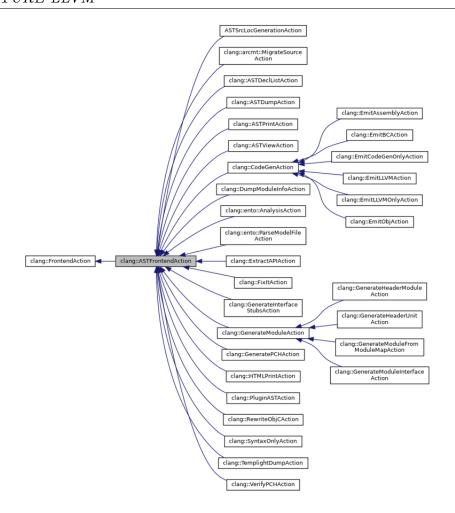
Ova metoda za argumente dobiija instancu kompajlera Clang i ime fajla za koji se kreira AST. Povratna vrednost metode je pokazivač na kreirani objekat klase ASTConsumer. Na listingu 3.7 prikazana je implementacija klase AutoFixAction koja izvršava akcije nad apstraktnim sintaksnom stablom implementirane u okviru alata AutoFix.

Listing 3.7: Implementacija klase AutoFixAction korišćene u okviru alata AutoFix.

3.5 Biblioteke za kreiranje alata

Kompajlerska infrastruktura LLVM pruža podršku za jednostavno kreiranje kvalitetnih alata za statičku analizu izvornog koda. Ovi alati zasnivaju se na upotrebi interfejsa ka apstraktnom sintaksnom stablu kompajlera *Clang* ili korišćenjem statičkog analizatora kompajlera *Clang* (eng. *Clang Static Analyzer*) za potrebe simboličkog izvršavanja programa.

Alati za statičku analizu mogu koristiti kombinaciju tehnika obrade apstraktnog sintaksnog stabla i simboličkog izvršavanja programa u zavisnosti od kompleksnosti analize koja je potrebna. Implementacija statičke analize obradom apstrakt-

Slika 3.3: Klase koje implementiraju ASTFrontendAction interfejs.

nog sintaksnog stabla je jeftinija po pitanju računarskih resursa ali je ograničena informacijama dostupnim tokom kompilacije programa.

Kompajler *Clang* pruža više infrastruktura za pisanje različitih vrsta softverskih alata koji koriste sintaksne i semantičke informacije o programu. U nastavku će biti opisano nekoliko biblioteka koje se mogu koristiti u ovu svrhu zajedno sa njihovim prednostima i manama.

• LibClang je stabilni C interfejs visokog nivoa (eng. high level) ka kompajleru Clang. Ovaj interfejs pruža parsiranje izvornog koda i izagradnju apstraktnog sintaksnog stabla, učitavanje i obilazak već kreiranog apstraktnog sintaksnog stabla i dohvatanje određenih informacija o izgrađenom apstraktnom sintaksnom stablu kao što su lokacije iz izvornog koda elemenata iz

stabla. Ovaj interfejs ne pruža sve informacije i detalje iz izgrađenog apstraktnog sintaksnog stabla [9]. Ovo ga čini nepogodnim za implementaciju alata za statičku analizu ali omogućava stabilnost pri promeni verzija kompajlera *Clang*. Treba ga koristiti u slučajevima kada:

- je potreban interfejs ka kompajleru *Clang* iz jezika koji nije C++.
- je potreban stabilni inferfejs koji je kompatibilan sa starijim verzijama kompajlera *Clang*.
- su potrebne apstrakcije visokog nivoa kao što je iteriranje kroz AST sa kursorima ili drugi detalji vezani za AST.

LibClang ne treba koristiti kada je potrebna puna kontrola nad apstraktnim sintaksnom stablom [2].

• Clang Plugins biblioteka omogućava izvršavanje dodatnih akcija nad apstraktnim sintaksnom stablom tokom kompilacije programa. Ovo su dinamičke biblioteke koje kompajler učitava tokom izvršavanja i lako ih je integrisati u okruženje za prevođenje programa (eng. build enviroment).

Biblioteku Clang Plugins treba koristiti kada:

- je potrebno ponovno izvršavanje alata uvek kada se zavisnosti potrebne za prevođenje programa izmene.
- je potrebno da alat omogući ili neomogući prevođenje programa.
- je potrebna potpuna kontrola nad apstraktnim sintaksnom stablom.

Biblioteku Clang Plugins ne treba koristiti kada:

- je potrebno kreirati alat koji se ne koristi u okviru sistema za prevođenje programa.
- su alatu potrebne informacije o tome kako je *Clang* podešen uključujući mapiranje virtuelnih fajlova u memoriji.
- je potrebno koristiti alat nad podskupom fajlova u projektu koji nisu povezani sa izmenama koje bi zahtevale ponovno prevođenje programa [2].
- LibTooling je C++ interfejs koji služi za pisanje samostalnih alata. Ova biblioteka omogućava jednostavnu upotrebu opisanih akcija prednjeg dela

kompajlera (eng. *frontend actions*), ali i jednostavno dodavanje opcija komandne linije i pokretanje nad fajlovima nezavisnim od sistema za prevođenje. Ova svojstva čine LibTooling biblioteku najkorisnijom od prethodno opisanih bibloteka u svrhu kreiranja alata za statičku analizu. Uopsteno, LibTooling treba koristiti kada:

- je potrebno pokretati alat nad jednim fajlom ili specifičnim podskupom fajlova nezavisnim od sistema za prevođenje.
- je potrebno imati punu kontrolu nad apstraktnim sintaksnom stablom kompajlera Clang.
- je potrebno deliti kôd sa dodacima (eng. plugins) kompajlera Clang.

LibTooling nije najbolji izbor u slučajevima kada:

- je potrebno pokretati alat nakon promena u zavisnostima u sistemu za prevođenje.
- je potreban stabilan interfejs tako da se kôd alata ne mora menjati kada se AST interfejs promeni.
- su potrebne apstrakcije visokog nivoa kao što su kursori.
- alat neće biti napisan u jeziku C++ [2].

Na listingu 3.8 prikazana je implementacija jednostavnog alata korišćenjem opisanih interfejsa ASTConsumer i ASTFrontendAction. Ovaj alat korišti LibTooling biblioteku za pokretanje definisane ASTFrontendAction akcije nad izvornim kodom koji je prosleđen kao argument komandne linije. U ovu svrhu koristi se funkcija runToolOnCode (linija 67) biblioteke LibTooling. Alat pronalazi sve enumeratore koji nisu deklarisani koristeći specifikator class i za ove deklaracije se prijavljuje upozorenje zajedno sa predlogom izmene koda. Alat koristi uparivač sa listinga 3.5.

Listing 3.8: Primer implementacije jednostavnog alata upotrebom interfejsa ASTConsumer, ASTFrontendAction i bibliotekom libtooling.

```
#include "clang/AST/ASTConsumer.h"
| #include "clang/ASTMatchers/ASTMatchFinder.h"
| #include "clang/ASTMatchers/ASTMatchers.h"
```

```
#include "clang/Frontend/CompilerInstance.h"
  #include "clang/Frontend/FrontendAction.h"
  #include "clang/Tooling/Tooling.h"
  using namespace clang;
  // CallBack class for matcher.
10
   class A7_2_3 : public MatchFinder::MatchCallback {
11
12
     A7_2_3(ASTContext &ASTCtx) : ASTCtx(ASTCtx) {}
13
     virtual void run(const MatchFinder::MatchResult &Result) {
14
       if (auto ED = Result.Nodes.getNodeAs<clang::EnumDecl>("
15
          A7_2_3_Matcher")) {
         // Check if enum is defined using 'class' tag.
16
         if (!ED->isScopedUsingClassTag()) {
17
         // Create warning message.
18
         std::string msg =
19
             "Enumerations shall be declared as scoped enum classes.";
20
         std::string insStr = "class";
21
         // Call function for emitting warnings with fixit hints using
22
              diagnostics engine.
         emitWarningWithHintInsertion(
23
              ASTCtx.getDiagnostics(), msg, insStr,
24
             ED->getSourceRange().getBegin().getLocWithOffset(5),
25
             ED->getLocation());
26
         }
27
       }
28
29
30
   private:
31
     ASTContext &ASTCtx;
32
   };
33
34
   class AutoFixConsumer : public clang::ASTConsumer {
35
   public:
36
     explicit AutoFixConsumer(ASTContext *Context) : Context(Context)
37
         {}
38
     virtual void HandleTranslationUnit(clang::ASTContext &Context) {
39
       MatchFinder Finder;
40
       // Create matcher.
41
       Matcher < Decl > Matcher =
42
```

```
enumDecl(isExpansionInMainFile()).bind("A7_2_3_Matcher");
43
44
       // Create CallBack class object.
45
       MatchCallback *Callback = new A7_2_3(Context);
46
47
       // Register matcher for running over AST.
48
       Finder.addMatcher(Matcher, Callback);
49
50
       // Run matcher over AST for translation unit.
51
       Finder.matchAST(Context);
52
     }
53
   };
54
55
   class AutoFixAction : public clang::ASTFrontendAction {
56
   public:
     virtual std::unique_ptr<clang::ASTConsumer>
58
     CreateASTConsumer(clang::CompilerInstance &Compiler, llvm::
59
         StringRef InFile) {
       return std::make_unique < AutoFixConsumer > (& Compiler.
60
           getASTContext(),
                                                    Compiler.
61
                                                        getSourceManager())
     }
62
63
   };
64
   int main(int argc, char **argv) {
65
     if (argc > 1) {
66
       clang::tooling::runToolOnCode(std::make_unique<</pre>
67
           FindNamedClassAction>(),
                                        argv[1]);
68
69
     }
70 | }
```

Glava 4

Alat Autofix

Alat AutoFix predstavlja alat za statičku analizu izvornog koda napisanog u jeziku C++14. Alat prijavljuje upozorenja za kôd koji nije napisan u skladu sa odabranim podskupom pravila iz standarda kodiranja AUTOSAR C++14 koja se odnose na deklaracije i zajedno sa upozorenjima ispisuje predlog koda kojim se početni kôd može zameniti kako bi bio u skladu sa standardom. Alat je implementiran u programskom jeziku C++ korišćenjem biblioteka za razvoj alata dostupnim u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM. Osnovna svrha alata je demonstracija kreiranja alata u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM i predstavljanje tehnika obilaska i analize apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera Clang. Alat je dostupan i nalazi se na linku https://github.com/ognjen-plavsic/master/tree/main/code. Na pomenutom linku se nalaze neophodne datoteke alata, opis sistema, kao i skup test primera i njihova pokretanja.

4.1 Korišćenje alata

Alat *AutoFix* se pokreće komandom:

```
auto-fix [options] <source0> [... <sourceN>]
```

Navedeni arumenti podrazumevaju sledeće:

• options - Ovde spadaju opcije koje se mogu proslediti alatu *AutoFix*. Podržane su opcije:

- 1. --apply-fix: Ovom opcijom se predložene izmene mogu primeniti na kôd, menjajući izvorni fajl nad kojim je pokrenuta analiza. Predložene izmene biće primenjene na kôd ukoliko među njima ne postoji konflikt, odnosno ukoliko se različiti predlozi ne odnose na isti deo koda.
- 2. --list-rules: Ispisuje sva podržana pravila u okviru alata u formatu oznaka tekst pravila gde je oznaka jedinstvena oznaka pravila iz AUTOSAR dokumenta, a tekst-pravila prestavlja kratak opis pravila iz AUTOSAR dokumenta koji se ujedno ispisuje prilikom prijavljivanja upozorenja vezanih za to pravilo. Primer:

A7-1-8 - A non-type specifier shall be placed before a type specifier in a declaration.

3. --rules=<string>: Omogućava navođenje podskupa implementiranih pravila za koje ce alat izvršiti analizu. Pravila u okviru ove opcije se navode po svojoj oznaci iz AUTOSAR dokumenta i treba ih razdvojiti zarezom. Ukoliko se umesto opcije pravila prosledi string "all" alat će pokrenuti analizu sa svim implementiranim pravilima u okviru alata. Primer korišćenja ove opcije:

```
auto-fix ./AutoFixTest.cpp -rules="A7 2 3, A7 1 6"
```

- 4. --help: Ispisuje uputstvo za upotrebu alata.
- < source 0 > [... < source N >] Predstavlja listu fajlova, razdvojenih razmakom, nad kojima će se pokrenuti alat.

4.2 Opis implementiranih pravila

Pored formalne klasifikacije, pravila u okviru samog dokumenta standarda AU-TOSAR C++14 kodiranja strukturiana su po poglavljima. Struktura poglavlja ovog dokumenta slična je strukturi iz samog C++ standarda ISO/IEC 14882:2014. Svako poglavlje odgovara jednoj komponenti (svojstvu) C++14 jezika, to jest, sadrži pravila koja se odnose na tu komponentu.

Pravila razmatrana u ovom radu predstavljaju podskup pravila koja se odnose

na deklaracije. Deklaracije predstavljaju jedan od osnovnih i najvažnijih koncepta u programskom jeziku C++ i programiranju generalno. Jednostavnost sintakse deklaracija u programskom jeziku C++ čini pogodno tlo za korišćenje kompajlerskih tehnika u okviru kompajlera *Clang* koje omogućavaju analizu koda koji nije u skladu sa pravilima standarda.

Sva implementirana pravila u okviru projekta spadaju, prema klasifikaciji iz prethodnog poglavlja, u sledeće kategorije:

- 1. Obavezna, prema klasifikaciji po obavezi.
- 2. Automatizovana, prema klasifikaciji po primenjivosti statičke analize.
- 3. Implementaciona, prema klasifikaciji po cilju primene.

Pravila razmatrana u okviru ovog rada birana su tako da se većina konstrukta koji nisu u saglasnosti sa pravilom mogu detektovati analizom apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera *Clang* i da se za njih mogu kreirati razumne alternative koje su u skladu sa standardom AUTOSAR C++14. Implementirana su pravila **A7-1-8**, **A8-5-3**, **A8-5-2**, **A7-1-6**, **A7-2-3**.

Pravilo A7-1-8

U deklaracijama specifikatori koji nisu vezani za tipove treba da stoje ispred tipskih specifikatora.

Na listingu 4.1 prikazan je kôd nad kojim će biti ilustrovana implementacija pravila A7-1-8 u okviru alata AutoFix. Deklaracija metoda f3 (linija 7) sadrži tri specifikatora: void, virtual i inline. Specifikator void označava "prazan" tip, odnosno da metoda f3 nema povratnu vrednost. Stoga, void spada u tipske specifikatore. Specifikator virtual omogućava dinamički polimorfizam, dok inline predlaže kompajleru da kôd ove funkcije umetne u funkciju iz koje je pozvana kako bi se izbeglo dodatno vreme potrebno za pozivanje funkcije. Dakle, virtual i inline se ne odnose na tipove i nisu tipski specifikatori. Pravilo A7-1-8 nalaže da specifikator void treba da se u deklaraciji nađe nakon specifikatora virtual i inline, odnosno da metod f3 bude deklarisan kao metod f1 (linija 5) ili metod f2 (linija 6). Slično važi i za deklaraciju promenljive x (linija 10) i specifikatore

std::int32_t i mutable. Deklaracija promenljive y (linija 11) napisana je u skladu sa pravilom A7-1-8

Na slici 4.1 prikazan je ispis alata *AutoFix* pokrenutim nad kodom sa listinga 4.1. Zelenom bojom na slici prikazan je predlog izmene koda. U izmenjenom kodu specifikatori koji nisu vezani za tipove (virtual, inline i mutable) nalaze se ispred tipskih specifikatora (void i std::int32_t).

Listing 4.1: Primer koda nad kojim je pokrenut alat AutoFix za pravilo **A7-1-8**. Ispis alata AutoFix nakon pokretanja nad ovim kodom prikazan je na slici 4.1.

```
#include <cstdint>
2
   class C {
3
   public:
     // Compliant with rule A7-1-8.
5
     virtual inline void f1();
6
     // Compliant with rule A7-1-8.
7
     inline virtual void f2();
9
     // Not compliant with rule A7-1-8.
     void virtual inline f3();
10
11
12
   private:
     // Not compliant with rule A7-1-8.
13
     std::int32_t mutable x;
14
     // Compliant with rule A7-1-8.
     mutable std::int32_t y;
16
17 || };
```

Slika 4.1: Ispis alata za pravilo **A7-1-8** za kôd sa listinga 4.1.

Pravilo A8-5-3

Varijabla tipa auto ne sme biti inicijalizovana korišćenjem inicijalizacijom vitičastih zagrada tipa {} ili ={}.

Po standardu C++14 kompajler će promenljivu deklarisanu specifikatorom auto koja je inicijalizovana sinaksom vitičastih zagrada ({} ili ={}) tretirati kao objekat klase std::initializer_list<type>. Ukoliko programer nije svestan ove činjenice, može pomisliti da će zaključeni tip zapravo biti type. Da bi se izbegla konfuzija oko zaključivanja tipova, AUTOSAR standard nalaže da se ne koristi nijedna od navedene dve vrste inicijalizacije. Na listingu 4.2 prikazan je kôd nad kojim će biti ilustrovana implementacija pravila A8-5-3 u okviru alata AutoFix. Zaključen tip za promenljive x2 (linija 7) i x4 (linija 11) biće std::initializer_list<int>, dok će za promenljive x1 (linija 5) i x4 (linija 9) biti zaključen tip int. S obzirom da deklaracije promenljivih x2 i x4 koriste sintaksu vitičastih zagrada, ove deklaracije nisu napisane u skladu sa pravilom A8-5-3. Na slici 4.2 prikazan je ispis alata AutoFix za kôd sa listinga 4.2. Alat u oba slučaja predlaže da promenljiva bude deklarisana koristeći simbol =.

Listing 4.2: Kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravila $\mathbf{A8-5-3}$ u okviru alata AutoFix za . Ispis alata AutoFix nakon pokretanja nad ovim kodom prikazan je na slici 4.2.

```
#include <initializer list>
1
2
   void fn() {
3
     // Compliant with rule A8-5-3.
4
     auto x1(10);
5
     // Not compliant with rule A8-5-3.
6
     auto x2{10};
7
     // Compliant with rule A8-5-3.
8
     auto x3 = 10;
9
     // Not compliant with rule A8-5-3.
10
     auto x4 = \{10\};
11
12 | }
```

Slika 4.2: Ispis alata za pravilo **A8-5-3** za kôd sa listinga 4.2.

Pravilo A8-5-2

Inicijalizacija vitičastim zagradama bez simbola jednako (=) treba biti korišćena za inicijalizaciju promenljive.

Po standardu C++14, prilikom upotrebe inicijalizacije vitičastih zagrada bez znaka = neće doći do konverzija tipova iz tipa veće bitske širine u tip manje bitske širine (eng. narrowing conversions) što se moze dogoditi prilikom upotrebe ostalih vrsta inicijalizacija. Upotreba simbola = pri inicijalizaciji može izazvati konfuziju kod programera i navesti ga na pomisao da se nad objektom poziva operator dodele iako se zapravo poziva konstruktor. Na listingu 4.3 prikazan je kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravila **A8-5-2** u okviru alata AutoFix. Deklaracije promenljivih x1 (linija 6), x2 (linija 8) i x3 (linija 10) nisu u skadu sa pravilom **A8-5-2** s obzirom da ne koriste inicijalizaciju vitičastih zagrada bez simbola =. Ispis alata pokrenutim nad fajlom sa kodom iz listinga 4.3 prikazan je na slici 4.3.

Listing 4.3: Kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravila $\mathbf{A8\text{-}5\text{-}2}$ u okviru alata AutoFix.

```
#include <cstdint>
2
   #include <initializer_list>
3
   void f1() {
4
     // Not compliant with rule A8-5-2.
5
     std::int32 t x1 = 8;
6
     // Not compliant with rule A8-5-2.
7
     std::int8_t x2(x1);
8
     // Not compliant with rule A8-5-2.
9
     std::int8_t x3 = {50};
10
     // Compliant with rule A8-5-2.
11
```

```
12 | std::int8_t x4{50};
13 |
14 | }
```

```
gnjen@ognjen-Precision-7710:-/Desktop/luvn-project/build$ bin/auto-fix /home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp -rules="AB_5_2" -- -Who-constant-conversion home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:5:16: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization std::init3_t xi=(50);

home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:7:15: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization std::init8_t xi=(50);

home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:15: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization std::init8_t xi=(50);

home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:9:15: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization std::init8_t xi=(50);

home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:9:15: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization std::init8_t xi=(50);

bloome/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:10:15: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization std::init8_t xi=(50);

std::init8_t xi=(50);

home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:10:15: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization std::init8_t xi=(50);

std::init8_t xi=(50);

warnings generated.
```

Slika 4.3: Ispis alata za pravilo A8-5-2 za kôd sa listinga 4.3.

Pravilo A7-1-6

Ne treba koristiti specifikator typedef.

Specifikator typedef nije pogodan za kreiranje pseudionima (eng. alias) za šablonske tipove i čini kôd manje čitljivim. Oba nedostatka mogu se zaobići korišćenjem specifikatora using. Ispis alata pokrenutim nad fajlom sa kodom iz listinga 4.4 prikazan je na slici 4.4. Alat AutoFix od izraza za kreiranje pseudonima za tip korišćenjem specifikatora typedef kreira i ispisuje analogni izraz koji koristi sintaksu sa specifikatorom using.

Listing 4.4: Primer koda koji nije napisan u skladu sa pravilom **A7-1-6**, odnosno koristi specifikator typedef.

```
#include <cstdint>

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef unsigned long ulong;

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef std::int32_t (*fPointer1)(std::int32_t);

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef int int_t, *intp_t;
```

Slika 4.4: Ispis alata za pravilo A7-1-6

Pravilo A7-2-3

Nabrajanja (eng. *enumerators*) treba deklarisati kao nabrajanja sa opsegom odnosno treba koristiti sintaksu enum class.

Ukoliko je nabrajanje bez opsega deklarisano u globalnom opsegu, onda njegove vrednosti mogu ponovo deklarisati konstante koje su deklarisane sa istim identifikatorom u globalnom opsegu. Korišćenjem nabrajanja sa opsegom, odnosno upotrebom sintakse enum class, identifikatori korišćeni prilikom nabrajanja biće deklarisani u svom unutrašnjem opsegu i time sprečiti ponovno deklarisanje identifikatora iz spoljašnjeg opsega. Ispis alata AutoFix pokrenutim nad fajlom sa kodom iz listinga 4.5 prikazan je na slici 4.5. S obzirom da konstrukcija deklaracije treba da ostane identična sem što treba umetnuti specifikator class, alat AutoFix ne ispisuje celu deklaraciju već samo sugeriše na kom mestu u izvornom kodu treba umetnuti ovaj specifikator. Ovime se postiže bolja čitljivost upozorenja ispisanih alatom AutoFix za kompleksnije deklaracije nabrajanja.

Listing 4.5: Primer koda koji nije napisan u skladu sa pravilom **A7-2-3**, odnosno ne koristi sintaksu enum class.

```
#include <cstdint>

// Not compliant with rule A7-2-3.
enum E1 : std::int32_t { E10, E11, E12 };
```

Slika 4.5: Ispis alata za pravilo A7-2-3.

4.3 Opis implementacije

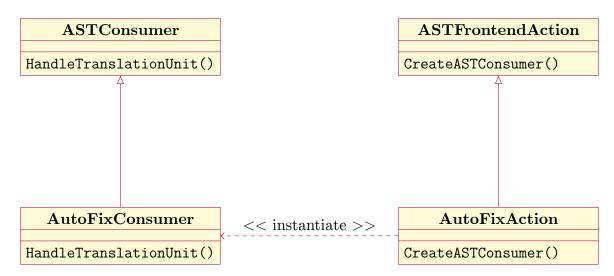
Alat AutoFix implementiran je u okviru projekta clang-tools-extra, potprojekta kompajlerske infrastrukture LLVM. Projekat clang-tools-extra sadrži alate implementirane interfejsima za alate kompajlera Clang (eng. Clang's tooling APIs). Alat AutoFix je podeljen na četiri jedinice prevođenja: AutoFix.cpp, AutoFixMatchers.cpp, AutoFixDiagnosticConsumer.cpp i AutoFixHelper.cpp.

AutoFixMatchers.cpp

Alat AutoFix koristi biblioteku LibAstMatchers za analizu i obradu apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera Clang. Svakom pravilu koje alat AutoFix podržava odgovara jedan uparivač. AutoFix definiše jednostavne uparivače za uparivanje osnovnih konstrukta na koje se pravilo odnosi. Na primer, ukoliko je pravilo vezano za enumeratore (nabrajanja), uparivač koji odgovara ovom pravilu će upariti sve deklaracije enumeratora iz apstraktnog sintaksnog stabla. Za svaki od uparivača implementirana je i klasa povratnog poziva u okviru koje se vrši analiza uparenih konstrukta, konstrukcija predloga izmena koda i prijavljivanje upozorenja ukoliko je analizom utvrđeno da kôd nije napisan u skladu sa pravilom na koje se uparivač odnosi. Biblioteka LibAstMatchers detaljno je opisana u sekciji 3.3.

AutoFix.cpp

Ova jedica prevođenja predstavlja ulaznu tačku alata *AutoFix*. U okviru nje, implementirane su klase AutoFixConsumer i AutoFixAction koje nasleđuju redom klase ASTConsumer i ASTFrontendAction. Osnovna uloga klase AutoFixConsumer jeste da obezbedi da se nad jedinicom prevođenja pokrenu odgovarajući uparivači. To su uparivači koji odgovaraju pravilima koje je korisnik zadao u okviru opcije komandne linije -rules. Parsiranje ove opcije i pokretanje uparivača nad apstraktnim sintaksnom stablom implementirano je u okviru metode HandleTranslation-Unit klase AutoFixConsumer. Ova metoda biće pozvana tokom parsiranja na kraju

Slika 4.6: Klase u okviru jedinice prevođenja AutoFix.cpp i njihov odnos.

izgradnje apstraktnog sintaksnog stabla za svaku jedinicu prevođenja nad kojom je pokrenut alat. Klasa AutoFixAction instancira objekat klase AutoFixConsumer u okviru metode CreateASTConsumer. Klase ASTConsumer i ASTFrontendAction detaljnije su opisane u sekciji 3.4 zajedno za ulogom koje imaju u okviru implementacije alata za statičku analizu. Na slici 4.6 prikazan je odnos klasa AutoFixConsumer, AutoFixAction, ASTConsumer i ASTFrontendAction.

U okviru jedinice prevođenja Autofix.cpp takođe je implementirana main funkcija alata *AutoFix*. U okviru nje vrši se parsiranje opcija komandne linije, kreira se instanca alata, kreiranoj instanci se pridružuje objekat klase AutoFix-DiagnosticConsumer i alat se pokreće nad zadatom jedinicom prevođenja.

AutoFixDiagnosticConsumer.cpp

Interfejs Diagnostic Consumer u okviru kompajlera *Clang* ima ulogu da obradi (konzumira) dijagnostiku prijavljenu za izvorni kod. Za alat *AutoFix* najbitnije metode ove klase su Handle Diagnostic i finish. Metod Handle Diagnostic poziva se nakon prijavljivanja svakog upozorenja u okviru alata i služi za obradu tog upozorenja. Metod finish poziva se nakon što su prijavljena i obrađena sva upozorenja u okviru alata i služi za dodatnu obradu celokupne dijagnostike. Vid obrade dijagnostike najrelevantniji za alat *AutoFix* jeste njeno ispisivanje na standardni izlaz. U ovu svrhu *AutoFix* koristi funkcionalnost postojeće klase TextDiagnostic Printer, potklase klase Diagnostic Consumer. Ispisivanje

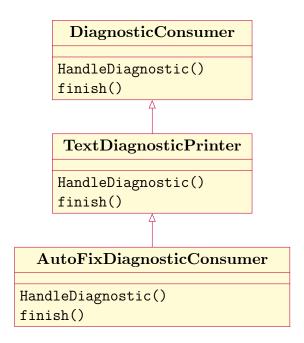
dijagnostike u okviru klase TextDiagnosticPrinter implementirano je u okviru predefinisane metode HandleDiagnostic.

Pored ispisivanja poruka upozorenja i predloga izmena koda na standardni izlaz, alat AutoFix konzumira dijagnostiku tako što predložene izmene koda primenjuje na izvorni fajl ukoliko je prosleđena opcija komandne linije --apply-fix. Da bi se ovo postiglo u okviru alata AutoFix implementirana je klasa AutoFix-DiagnosticConsumer. Ova klasa nasleđuje klasu TextDiagnosticPrinter i time zadržava funkcionalnost ispisivanja dijagnostike na standardni izlaz koja je implementirana u okviru nje.

Dodatno, klasa AutoFixDiagnosticConsumer predefiniše metod HandleDiagnosticiu okviru njega pored ispisivanja dijagnostike kreira objekat klase Replacement za predloženu izmenu koda. Objekat klase Replacement čuva informacije o tome koje delove izvornog koda treba zameniti sa predlogom izmene koda i sam predlog izmene. U okviru metode finish svi kreirani objekti klase Replacement se pridružuju objektu klase Rewrite. Ova klasa omogućava primenjivanje predlozenih izmena koda na izvorni fajl. Predložene izmene koda primenjuju se pozivom metoda overwriteChangedFiles klase Rewriter. Na slici 4.7 prikazan je odnos klasa DiagnosticConsumer, TextDiagnosticPrinter i AutoFixDiagnosticConsumer.

AutoFixDiagnosticHelper.cpp

U okviru ove jedinice prevođenja implementirane se pomoćne funkcije korišćene u okviru alata *AutoFix*. Implementirane su funkcije za parsiranje stringova prosleđenih u okviru opcija komandne linije, kreiranja stringova od od objekata klasa od kojih je izgrađen AST, dohvatanje koda između dve lokacije iz izvornog fajla, itd.

Slika 4.7: Odnos klasa Diagnostic Consumer, Text Diagnostic Printer i Auto
Fix Diagnostic Consumer.

Glava 5

Zaključak

Standardi za pravilno pisanje koda u programskom jeziku definišu niz pravila koje programer treba da sledi tokom razvoja softvera. Primena ovakvih standarda tokom razvoja softvera povećava kvalitet softvera time što smanjuje verovatnoću pojavljivanja greške u kodu. U automobilskoj industriji, najzastupljeniji standard za pravilno pisanje koda u jeziku C++14 je standard AUTOSAR C++14.

Ručno proveravanje da li je kôd napisan u skladu sa standardom predstavlja mukotrpan i neefikasan proces. U svrhu automatizovanja ovog procesa koriste se alati za statičku analizu koda, koji bez pokretanja programa detektuju kôd koji nije napisan u skladu sa standardom. Alat AutoFix, koji je razvijen u ovom radu, ispisuje upozorenja vezana za kôd koji nije napisan u skladu sa podskupom pravila iz standarda Autosar C++14 koja se odnose na deklaracije u programskom jeziku C++14 i predlaže kako izmeniti kôd da bi bio u skladu sa standardom. AutoFix podržava i opciju komandne linije kojom se predložene izmene mogu primeniti na izvorni kôd. Alat je razvijen korišćenjem biblioteka koje pruža kompajlerska infrastruktura LLVM. Pravila standarda Autosar C++14 podržana u okviru alata AutoFix su A7-1-8, A8-5-3, A8-5-2, A7-1-6, A7-2-3.

U daljem razvoju alat se može unaprediti na nekoliko načina. Statička analiza u okviru alata mogla bi se unaprediti upotrebom naprednijih tehnika kao što je simboličko izvršavanje programa. Ovakva analiza omogućila bi i podršku značajno šireg skupa pravila. U ovu svrhu u okviru alata AutoFix mogao bi se integrisati statički analizator kompajlera Clang koji omogućava ovakav tip analize. Alat bi se mogao unaprediti i implementiranjem dodatnih opcija komandne linije koje bi omogućile korisniku veću kontrolu nad samim alatom. Na primer, mogla bi se dodati opcija koja omogućava korisniku da isključi analizu u zadatim delovi-

ma koda. Alat AutoFix je testiran upotrebom FileCheck alata iz kompajlerske infrastrukture LLVM.

Literatura

- [1] AST Matcher Reference. https://clang.llvm.org/docs/LibASTMatchersReference.html.
- [2] Choosing the Right Interface for Your Application. https://clang.llvm.org/docs/Tooling.html.
- [3] Clang Static Analyzer website. https://clang-analyzer.llvm.org/.
- [4] clang::ASTConsumer Class Reference. https://clang.llvm.org/doxygen/classclang_1_1ASTConsumer.html.
- [5] clang::FrontendAction Class Reference. https://clang.llvm.org/doxygen/classclang_1_1FrontendAction.html.
- [6] clang::RecursiveASTVisitor<Derived> Class Template Reference. https://clang.llvm.org/doxygen/classclang_1_1RecursiveASTVisitor.html.
- [7] How to write RecursiveASTVisitor based ASTFrontendActions. https://clang.llvm.org/docs/RAVFrontendAction.html.
- [8] ISO official website. https://www.iso.org/committee/45202.html.
- [9] libclang: C Interface to Clang. https://clang.llvm.org/doxygen/group_ _CINDEX.html.
- [10] "Clang" CFE Internals Manual. https://clang.llvm.org/docs/ InternalsManual.html.
- [11] AUTOSAR. Guidelines for the use of the C++14 language in critical and safety-related systems, 2017.
- [12] AUTOSAR. AUTOSAR official website, 2018.

LITERATURA

- [13] Bruno Cardoso Lopes. Getting Started with LLVM Core Libraries. Packt Publishing, 2014.
- [14] Bjarne Stroustrup. The C++ Programming Language. Addison-Wesley, fourth edition, 2013.

Biografija autora

Ognjen Plavšić rođen je 14.06.1995. u Leskovcu. Završio je Gimnaziju u Leskovcu, Matematički smer, 2014. godine i iste godine upisao Matematički fakultet u Beogradu. 2019. godine je završio osnovne studije Matematičkog fakulteta sa prosekom 9.14 i iste godine upisao master studije. Marta 2019. godine kreće na praksu u Naučno-istraživačkom centru RT-RK (kasnije Syrmia), gde se oktobra iste godine zapošljava na poziciji softverskog inženjera. Radio je na projektu čiji je cilj bio kreiranje alata za statičku analizu u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM. Jula 2021. godine prelazi u kompaniju HTEC Group gde i danas radi kao softverski inženjer. Trenutno se bavi kompajlerima za mašinsko učenje (eng. machine learning (ML) compilers). U okviru ovih kompajlera radi na generisanju i optimizaciji koda od modela mašinskog učenja predstavljenim u nekom od formata poznatih okruženja mašinskog učenja (eng. machine learning frameworks). Vezano za temu master teze, ima objavljen rad na konferenciji ZINC.

Radovi:

1. Milena Vujošević Janičić, Ognjen Plavšić, Mirko Brkušanin, Petar Jovanović: AUTOCHECK: A Tool For Checking Compliance With Automotive Coding Standards, 2021 Zooming Innovation in Consumer Electronics International Conference (ZINC), (Novi Sad, Serbia)